

AKTIVNOST 1: „ŠETNJA RAZMIŠLJANJA“

Zdravo!

Pozdrav svim članovima projekta „Veliki lov na biljku“ od II₄ sa Zlatibora. Najbrži živi air-poštar, naš sivi soko, odneće pozdrave i Karli u Veliku Britaniju. Verujemo da će naše aktivnosti (zbog toga smo i deo velikog tima), kroz Darvinovu, a našu „Stazu razmišljanja“, doprineti uspehu projekta, a nama osigurati uzbudljivo istraživanje, kako bismo više i bolje upoznali svet prirode oko sebe.

Između dva snega, onog zimskog i ovog prolećnog, željno iščekujući da vegetacija, konačno, krene, a mi započnemo druženje sa biljnim svetom, pošli smo u Šetnju razmišljanja. Vreme nam baš nije išlo na ruku, ali koristeći stečena znanja o prirodi i biljkama, na časovim Sveta oko nas, šetnja je bila prava istraživačka avantura. Tragali smo za raznovrsnim biljkama i prikupili uzorke koje smo iskoristili za izradu odeljenjskog herbarijuma.

Šetali smo i posmatrali, posmatrali i razmišljali. U neposrednom okruženju škole uočili smo najupornije biljke koje su uspele da se izbore sa nedostatkom toplog i sunčanog vremena. Nekeko su se izmigoljile. Ima bokvice, kukureka, šafrana, ljubičica, maslačaka, jaglika, bele rade, starih šišarki... Oko naše škole nema mnogo zelenih površina, pa nam je i dvorište siromašno biljnim svetom. Ima pokoja jela, breza, leska, bukva, Pančičeva omorika, nekoliko grmova, ali nedostaje cveća. U travici, ispred škole, zasađeno je nekoliko ruža, ali za njih je još rano. One svojim mirisom i raskošnom bojom doprinose da naše dvorište izgleda veselije. Krase prostor ispod prozora naše učionice.

Razvrstavamo biljke: od ovih bi napravili simpatičan buket i ukrasili stan, ove bismo smazali za ručak ili iskoristili kao začín, od ove skuvali ukusan čaj, napravili sirup protiv kašlja ili upale grla, napravili melem, privili na bolno mesto, napravili med...Ima tu i primeraka koje bi mogli iskoristiti za radni sto, fotelju ili sekin krevetac.

Lepo nam je dok šetamo. Osvežavamo svoj um, bolje razmišljamo, priroda nas opušta. Šarenilo pozitivno utiče na naše raspoloženje i napuni nam oko, a raznovrsni mirisi golicaju naše čulo mirisa i izazivaju prijetnost. Priroda bez biljaka bila bi jednolična i dosadna; bila bi kao plod bez semena. Ne bi imala života, jer iz semena niče novi život. Da nema biljaka, ne bi bilo ni kiseonika, a i kiseonik je život.

Za vreme nastave, u prirodi smo kad god nam se ukaže prilika. I ova šetnja je bila odlična! Posmatrali smo, uočavali, zagledali, zavirivali, čeprkali, povezivali znanja, razmenjivali mišljenja i zajednički zaključivali.

Do novog zadatka, pozdrav od veselog II₄!

ПАЊИЋЕВА ОМОРИКА
(PICEA OMORICA)

Врста четинара која је добила име по српском ботаничару Јосифу Пањичићу који ју је пронашао на Тари 1875. године.
Пањичићева оморика је ендемит и терцијарни реликт Балканског полуострва.
Због тога се сматра "живим фосилом" европске и балканске флоре.
За време терцијара била је широко распрострањена у Европи, данас јој је једино природно станиште у средишњем току реке Дрине, у западној Србији и источној Босни, између Бајине Баште и Вишеграда.
Највећи део њених популација у Србији се налазе у оквиру НП Тара.

